

Ole Bjørn Kraft: Om Det konservative Folkepartis Stilling til Folkeafstemnings-spørgsmaalet har jeg udtalt mig klart og utvetydigt i mit første Indlæg under Debatten her i Dag — den Stilling behøver ikke nogen yderligere Kommentar.

Naar vi ved Afstemningen ikke vil kunne stemme for det af det ærede Medlem Hr. Størmosse fremsatte Ændringsforslag, betyder det ikke, at vi i en given Situation har fraskrevet os Retten til at støtte Tanken om en Folkeafstemnings Afholdelse. Vi vil stemme imod dette Ændringsforslag, fordi vi finder dets Fremsættelse i den nuværende Situation og i det givne Øjeblik urigtig og urimelig. Det, det drejer sig om i Dag, er at faa fastslaaet, hvad Flertallet i det danske Folketing kan samles om, og af denne Grund vil vi ikke kunne give Ændringsforslaget vor Stemme.

Hvad angaar det Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, om en administrativ Adskillelse af Slesvig og Holsten, kan jeg ogsaa henvise til, hvad jeg allerede har sagt om denne Sag, og i øvrigt til, hvad den højtærede Udenrigsminister i den Tale, han holdt for Tinget, udtalte om dette Spørgsmaal. Med det Forslag til Beslutning, der foreligger, tages jo, paa Forslag af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, ogsaa disse Udtalelser af Udenrigsministeren til Efterretning.

Aksel Larsen: Det var Hensigten, at Partiernes skulde forhandle sig til Rette om Ordlyden af den Erklæring eller Beslutning, der skulde vedtages af Folketinget som Udtryk for Danmarks Mening om det sydslesvigske Spørgsmaal, og at denne Beslutning derpaa skulde vedtages i Tinget uden Polemik, idet Partiernes blot skulde fremsætte deres principielle Synspunkter. Forudsætningen var imidlertid, at der opnaaedes Enighed, men Enighed er ikke opnaaet. Og derfor er det nødvendigt, at man, naar man ved, hvorfor der ikke er opnaaet Enighed, og naar man kender ikke mindst Statsministerens Agitation i det sidste Par Maaneder, siger fra. Hvis man ikke gjorde det, blev denne Forhandling en Teaterforestilling med omhyggeligt indstuderede Roller, hvor det var forbudt de rollehævende at gaa det mindste uden for Rollehæftets Ordlyd.

Den højtærede Statsminister siger, at ingen kan være i Tvivl om hans eller Regeringens Stilling. Jeg er, efter hvad jeg har hørt i Dag, absolut ikke i Tvivl om den højtærede Udenrigsministers Stilling, og jeg tror ikke, vi er uenige. Jeg er ikke i Tvivl om den højtærede Statsministers Stilling til

Sagen, og vi er dybt uenige. Jeg er derfor i høj Grad i Tvivl om Regeringens Stilling til Sagen og dens Mening om, hvad der skal ske i den kommende Tid.

Det er for saa vidt noget nedværdigende, at Statsministeren, ikke alene andetsteds, men ogsaa her i Tinget, vil forsøge at fortælle, at han overhovedet ikke har læst Aviser i det sidste Par Maaneder, saa han aner ikke, hvordan hans Taler er refereret, og selv om han anede det, giver han ingenting for, hvorledes disse Journalister refererer, for den ene skriver det ene og den anden det andet, og det kan man ikke tage noget Hensyn till. Naar Statsministeren mener, at han kan byde Tinget og det danske Folk dette, maa han naturligvis om det. Men jeg ved, at en Statsminister, ogsaa for et lille Land som Danmark, har Pligt til at veje sine Ord vel og kontrolere dem, naar de skal ud til Offentligheden. Og bliver de bragt videre i en Form, som ikke stemmer overens med, hvad han har sagt, eller hvad han ønskede skulde komme ud til Offentligheden, er det hans Pligt at korrigere — for ellers anstiftes der Ulykker.

Vi kan ikke klare os med Udtalelser om, at Statsministeren ikke læser Aviser og i øvrigt er ligeglad med, hvorledes disse Aviser refererer ham. Vi maa have at vide, hvad Statsministeren saa har sagt paa de paagældende Møder — for man maa vel forudsætte, at han ved det. Vi fik et ganske kortfattet Resumé — og det gjorde ikke Sagen synderlig klarere —, der gik ud paa, at Regeringen vilde arbejde for Frihed og ligelige Kaar i den nationale Kappelstrid, der er i Sydslesvig; dernæst vil den støtte Danskheden, og saa ønsker den, at Danskheden maa vokse, saa Sydslesvig kan genvindes. Ønsket er Tankens Fader, og jeg tror, man oversætter disse Udtalelser rigtigst, hvis man efter „støtte Danskheden“ tilføjer: „og arbejde for, at den kan vokse, saa Sydslesvig kan genvindes“. Noget lignende udtrykte Statsministeren ogsaa, da han svarede det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft. Statsministeren sagde, at ingen kunde være i Tvivl om hans eller Regeringens Stilling efter Regeringens Tiltrædelseserklæring og efter de Taler, Statsministeren har holdt om denne Sag her i Tinget. Vi havde en Debat om dette Spørgsmaal, en politisk Debat, i Efteraaret, og da var det komplet umuligt for os, der forlangte klar Besked, at faa nogen klar Besked af den højtærede Statsminister. Han talte dunkelt om, at Danmark skulde være en Nationalstat, men nægtede at forklare, hvad han forstod ved en Nationalstat, og gik paa den